

Folketingets Socialudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.

Folketingets Socialudvalg har d. 16. juli 2025 stillet følgende spørgsmål nr. 712 (alm. del) til social- og boligministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DD).

Doknr.
32359040

Dato
25-08-2025

Spørgsmål nr. 712:

"Vil ministeren kommentere artiklen »Hun var en del af det system, der placerer børn i pleje... men det blev ikke nævnt, da tragedien ramte« bragt i JydskeVestkysten den 15. juli 2025 samt redegøre for praksis på området, herunder lovhjemlen?"

Svar:

Først og fremmest vil jeg gerne understrege, at der fra hvad jeg kan læse af mediernes omtale af sagen er tale om en dybt ulykkelig sag, hvor en to-årig dreng har mistet livet under sit ophold i en plejefamilie.

Jeg kan som minister ikke gå ind i konkrete sager, ligesom jeg heller ikke kan gå ind og pålægge en kommune at træffe bestemte afgørelser i en sag.

Når det er sagt, vil jeg gerne understrege helt tydeligt, at det er min klare forventning, at kommunerne til enhver tid overholder de gældende regler om habilitet i sagsbehandlingen, og at de sikrer, at alle anbringelser af børn og unge sker på et oplyst, fagligt grundlag, der har kvalitet i anbringelsen i centrum, og følger reglerne på anbringelsesområdet. Det er helt uacceptabelt, hvis der er kommuner, der går på kompromis med disse regler, og i sidste ende også med retssikkerheden for vores børn og unge, der er anbragt udenfor hjemmet.

Enhver forælder, hvis barn bliver anbragt udenfor hjemmet, skal naturligvis kunne stole på, at barnet eller den unge på baggrund af faglige vurderinger får tilrettelagt den indsats, der bedst muligt kan tage højde for barnet eller den unges behov, og som sikrer den nødvendige støtte og omsorg.

Det er den anbringende kommunes ansvar at sikre, at der i alle anbringelsessager foretages en konkret og individuel vurdering af det enkelte barn eller den enkelte unges behov. Kommunen skal således sikre, at de vælger et anbringelsessted, der er konkret egnet til barnet eller den unge, og som på bedst mulig vis kan imødekomme barnet eller den unges behov. Valg af anbringelsessted skal endvidere være i overensstemmelse med barnets plan eller ungeplanen, som skal være udarbejdet forud for at der træffes afgørelse om valg af anbringelsessted. Reglerne på anbringelsesområdet er netop indført for at sikre høj kvalitet i alle anbringelser. Det handler bl.a. om, at der

træffes afgørelser om indsatser på baggrund af relevante faglige vurderinger, med barnet eller den unges tarv i centrum.

Samtidig vil jeg henvise til, at det er socialtilsynet, der er ansvarlige for at godkende anbringelsessteder til børn og unge – herunder generelt godkendte plejefamilier. Det er ligeledes socialtilsynet, der foretager tilsynsbesøg for at sikre, at kvaliteten til stadighed opretholdes på anbringelsesstederne.

I artiklen stilles der endvidere spørgsmål ved habilitet i sagen, da plejeforældrene i den konkrete sag, og i flere andre sager i kommunen, ifølge mediernes oplysninger, er ansat i kommunens Børne- og Familieafdeling.

Jeg kan i den forbindelse generelt oplyse, at når kommunen behandler sociale sager og for eksempel skal træffe en afgørelse om valg af anbringelsessted, skal den enkelte kommunale medarbejder være opmærksom på habilitetsreglerne. Habilitetsreglerne fremgår af forvaltningsloven og har til formål at sikre saglighed i forvaltningen. Reglerne skal således medvirke til at forebygge, at de afgørelser, som kommunen træffer, påvirkes af usaglige hensyn. Det følger af forvaltningslovens § 3, stk. 1, at den, der virker inden for den offentlige forvaltning, er inhabil i forhold til en bestemt sag, hvis vedkommende har en særlig personlig eller økonomisk interesse i sagens udfald. Det samme gælder, hvis vedkommendes ægtefælle, beslægtede eller andre nærtstående har en særlig personlig eller økonomisk interesse i sagens udfald.

Den, der er inhabil i forhold til en sådan sag, må således ikke træffe afgørelse, deltage i afgørelsen eller i øvrigt medvirke ved behandlingen af den pågældende sag. Hvis en sagsbehandler er bekendt med, at der foreligger forhold, som nævnt i forvaltningslovens § 3, stk. 1, skal denne snarest underrette sin leder inden for myndigheden om dette, medmindre det er åbenbart, at forholdet er uden betydning. Sagsbehandleren skal så vidt muligt give underretningen inden sagen påbegyndes. Spørgsmålet om, hvorvidt personen er inhabil, afgøres af myndigheden.

Hvis habilitetsreglerne er blevet tilsidesat i forbindelse med behandling af en konkret sag i kommunen vil den, der er part i sagen, kunne påklage afgørelsen til en relevant klagemyndighed. Den trufne afgørelse vil som udgangspunkt være ugyldig, hvis den, der har behandlet sagen, har været inhabil i forhold til den konkrete sag. Hvis kommunen bliver opmærksom på, at der foreligger inhabilitet, har kommunen pligt til at genbehandle sagen.

Med venlig hilsen
Sophie Hæstorp Andersen
Social- og boligminister